

Revision, og, da det ved Stadsconducteurens Contoir forefundne til Bygningsafgiftsbæset hen- hørende Materiale, efter hvad der var oplyst, leed af saa væsentlige Mangler, at det maatte anses lige nødvendigt og hensigtsmæssigt at søge disse afhjælpne i Forbindelse med den forommeldte Revision, blev der truffet Foranstaltning til, at det Fornødne i forommeldte Henseende udførtes af den nuværende Stadsconducteur. Udgifterne til denne Foranstaltning bleve af Stadsconducteuren anslaaede til c. 1,200 Rd. for hvert af de 4 à 5 Aar. Arbejdet af ham blev calculeret at ville medtage, foruden ialt c. 200 Rd. til Maaleinstrumenter, Tegnekræfter og Papir. Med Hensyn til at Materialet til Bygningsafgiftens Beregning tillige indeholder Grundlaget for Fattiggættens Beregning, blev der affordret Kjøbenhavns Magistrat Erklæring, om ikke Communen burde tage Deel i næsnævnte Udgifter. Hertil svarede Magistraten imidlertid, at, da Fattiggættens Totalbeløb bestemmes uden Hensyn til Størrelsen af det stattepligtige Areal, hvorpå Staten fordeles, vilde en Revision af de ældre Opmaalinger, ligesaa lidt som den Opmaalning af Øvstetager, som Loven af 4de Marts 1857 gjorde nødvendig, lede til nogen Indtægtsforøgelse for Communen, hvorimod der neppe kunde være nogen Tvivl om, at Statskassens aarlige Indtægt af Bygningsafgiften derved vilde forøges betydeligt udover det Beløb, som den omhandlede Foranstaltnings Gjennemførelse een Gang for alle vilde udkræve, og at Magistraten derfor ikke kunde finde sig opfordret til paa Communens Vegne at samtykke i, at Stadens Kasse overtog nogen Deel af den paagjældende Omkostning. Efter denne Erklæring kunde der fra Ministeriets Side kun blive Spørgsmaal om at unddrage Communen Materialets Afbenyttelse til Fordelingen af Fattiggættens; men, da det er til stor Nytte for Controllen med Bygningsafgiften, at det er paalagt de af Communen sønede Bygningsinspektører uden Godtgjørelse for Statskassen at afgive Rapporter til Stadsconducteuren om enhverformelst Bygningsforandring, der foregaaer indenfor den ved Bygningsloven bestemte Demarkationslinie, fandtes der saameget mindre Anledning til i hin Retning at gjøre den strenge Ret gjældende, og Spørgsmaalet herom blev derfor stillet i Bero.

Til de heromhandlede Udgifter blev ved Lov om Tillægsbevilling for Finantsaaret 1860—61 bevilget 1,400 Rd., hvoraf imidlertid i Aarets Løb ikkun blev anvist 1,200 Rd., og ved Finantsloven for indeberende Finantsaar er dertil bevilget 1,200 Rd., hvoraf der indtil Udgangen af August Maaned d. N. er anvist 400 Rd.

ad c. 6. Herunder er indbefattet et aarligt Honorar af 250 Rd. til Kammerraad Treschow for, i Henhold til allerhøieste Resolution af 20de October 1841, at paasee Af- og Tilgangen i Bygningsafgiften af afgiftspligtige Landbygninger i gamle Kjøbenhavns Amt og derover halvaarlig at indsende Af- og Tilgangslistes. Honoraret var ved den anførte allerhøieste Resolution bestemt til 100 Rd. aarlig, men, da de med det omhandlede Hverv forbundne Forretninger tiltoge betydeligt, blev det for Finantsaaret 1850—51 og følgende Aar bestemt til 250 Rd. — De ved meerebemeldte allerhøieste Resolution af 1841 bevilgede 100 Rd. bleve bestemte til Afholdelse af den Sum, der paa de aarlige Budgetter opførtes til adskillige Udgifter under det nu ophævede Rentekammer, og i Tilghed hermed er det, at Beløbet vedblivende er udredet af nærværende Conto.

Under denne Conto henhøre fremdeles forskjellige Udgifter, saasom Diæter og Gebyrer i Anledning af afgiftspligtige Landbygningers Opmaalning til Bygningsafgifts Svarelse, Salairer i Sager vedkommende Statsintraderne, Diæter til Chefen for Revisionsdepartementet og medhavende Assistenten i Anledning af Kasseundersøgelser hos Amtsforvalterne m. m.

ad A. d. Angaaende Posteringen henvises til hvad der er bemærket ovenfor med Hensyn til Stempelintraderne.